

عنوان مقاله:

تبیین علی مهارت اجتماعی فرزندان بر اساس سرمایه اقتصادی با توجه به نقش واسطه ای سرمایه اجتماعی خانواده در بین والدین دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر یزد

محل انتشار:

مجله روانشناسی اجتماعی، دوره 10، شماره 64 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علیرضا شریفی اردانی - دانشجوی دکتری روان شناسی تربیتی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

مرضیه اثنان عشریه - کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، گروه مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردکان، یزد، ایران

الهام شریفی اردانی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، گروه مشاوره، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

معصومه دشت آبادی - دانشجوی دکتری مشاوره، گروه مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران.

فاطمه آبداری تفتی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش و بهسازی منابع انسانی، دانشکده علوم انسانی، rlm& موسسه آموزش عالی امام جواد (ع) rlm&، یزد، ایران. rlm&

خلاصه مقاله:

افرادی که فرصت های اجتماعی شدن با دیگران را کمتر تجربه می کنند، مهارت های اجتماعی کمتری دارند و با شکست در اجتماعی شدن از تعاملات اجتماعی نیز اجتناب می کنند. خانواده در فراهم آوردن فرصت های اجتماعی شدن و شکل گیری مهارت اجتماعی در فرزندان نقش بسیار مهمی دارند، از این رو هدف پژوهش حاضر تبیین علی مهارت اجتماعی فرزندان بر اساس سرمایه اقتصادی با توجه به نقش واسطه ای سرمایه اجتماعی خانواده بود. روش پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری والدین دانش آموزان مقطع ابتدایی مدارس دولتی شهر یزد در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ بودند. حجم نمونه بنا بر نظر کلاین (۲۰۱۵) مبنی بر انتخاب حجم نمونه بر اساس ملاک ۵/۲ تا ۵ برابر تعداد گویه ها، ۵۰۰ نفر در نظر گرفته شد. روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای بود که در نهایت از این تعداد ۴۱۹ نفر پرسشنامه ها را تکمیل کردند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه های مهارت های اجتماعی گرشام و ایوت (۱۹۹۰)، سرمایه اجتماعی خانواده اکبری (۱۳۹۳) و پرسشنامه محقق ساخته سرمایه اقتصادی بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار spss نسخه ۲۳ و همچنین جهت انجام معادلات ساختاری از نرم افزار AMOS استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد تاثیر مستقیم سرمایه اقتصادی بر مهارت اجتماعی ($\beta=۰.۱۵/۰$; $p=۰.۰۱۵/۰$) به صورت منفی معنی دار است و سرمایه اقتصادی به طور مثبت و مستقیم پیش بینی کننده سرمایه اجتماعی خانواده ($\beta=۰.۵۵/۰$; $p=۰.۰۰۲/۰$) است. سرمایه اجتماعی خانواده به طور مستقیم پیش بینی کننده مهارت اجتماعی فرزندان ($\beta=۰.۶۷/۰$; $p=۰.۰۰۲/۰$) است. یافته ها نشان داد تاثیر غیرمستقیم سرمایه اقتصادی بر مهارت اجتماعی فرزندان به واسطه سرمایه اجتماعی خانواده ($\beta=۰.۳۷/۰$; $p=۰.۰۰۲/۰$) معنی دار است و با توجه به شاخص شمول واریانس ($VAF=۱۰\%$) این نقش میانجی گری کامل است. شاخص های برازش محاسبه شده در دامنه قابل قبولی قرار دارند ($RMSEA=۰.۰۴۹/۰$ ، $NFI=۰.۹۵/۰$). در مدل پژوهش حاضر ضریب تبیین مهارت اجتماعی ($R^2=۳۳/۰$) و سرمایه اجتماعی ($R^2=۳۰/۰$) است. بر اساس نتایج پژوهش حاضر می توان نتیجه گرفت که سرمایه اقتصادی به تنهایی نقش مثبتی در مهارت اجتماعی فرزندان ندارد و این سرمایه وقتی با سرمایه اجتماعی خانواده همراه می شود می تواند منجر به مهارت اجتماعی در فرزندان گردد.

کلیدواژه‌ها:

سرمایه اقتصادی # سرمایه اجتماعی خانواده # مهارت اجتماعی فرزندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056760>

